

El goril·la i el tigre

Vet aquí dos animals, que vivien en una selva molt frondosa i fosca, en la que cap humà voldria entrar. Aquell lloc podria semblar impenetrable. Tanmateix, a dins era del tot diferent, ja que hi havia una gran fauna d'animals, la qual conformava un equilibrat ecosistema.

Els animals eren de tots els tipus i mides. Normalment, entre ells s'establia una bona relació, tot i que és cert que a vegades mantenien certa tensió i, fins i tot podien arribar a barallar-se.

En aquesta mateixa selva hi havia un tigre caparrut, malcarat, desconfiat i egoista. Prioritzava els seus interessos per sobre dels altres. Mai no ajudava a ningú, el que produïa que la gent no s'acostés gaire a ell.

Per altra banda, també hi habitava un goril·la, molt amable i educat. Tot al contrari del tigre. Era bondadós i posava als altres per davant d'ell i ajudava a tothom que ho necessités, sense esperar res a canvi.

Un bon dia, el tigre caminava tranquil·lament cap a casa seva. Minuts més tard, quan ell desitjava arribar a casa per relaxar-se al sofà, va escoltar algú que cridava desesperat: "Ajuda!".

Un esquirol demanava ajuda perquè havia perdut la seva reserva de glans.

—M'ajudes a buscar-los, si us plau?— va preguntar l'esquirol al tigre.

—No tinc temps per bajanades, és més important arribar a casa i estirar-me al sofà —va respondre el tigre.

Així el tigre va continuar el seu trajecte cap a casa seva.

Quan ja estava apalancat al sofà, va sentir uns plors que venien de fora. Primer els va ignorar, però eren tan pesats que no ho va poder aguantar i va sortir a fora.

Va resultar ser un goril·la molt entristit que plorava sense parar i, en veure'l així va preguntar:

—Hola, soc el goril·la Maguil·la i necessito ajuda, ja que he perdut la meva manada.

El tigre va contestar molest:

—M'és igual, estàs fent molt soroll, pots marxar de la meva propietat? —va dir-li el tigre al goril·la.

Al goril·la, això no li va agradar gens, ja que ell esperava trobar algú que el volgués ajudar, molt entristit va respondre:

—D'acord, igualment gràcies. Ja marxo.

Un cop el goril·la va girar cua, el tigre va entrar a casa seva, però per la seva sorpresa la seva televisió ja no hi era.

El tigre desesperat va sortir al carrer a la recerca d'ajuda i, en veure al goril·la marxant va procedir a explicar-li la situació i a demanar-li ajuda.

—Goril·la, espera, ajuda'm! Algú m'ha robat la televisió. Dona'm un cop de mà a trobar el responsable, si us plau.

El goril·la en el moment d'escoltar el que el tigre li estava dient i va afanyar-se a contestar-li:

—Quan et demanen ajuda els altres, no mous ni un dit, però després quan tu ho necessites exigeixes que t'ajudin, doncs saps que et dic? Que et busquis a un altre perquè després de com m'has tractat, no et mereixes la meva ajuda.

Després d'aquestes paraules, el tigre només li venien les paraules del goril·la al cap i no podia parar de pensar-hi. Finalment, va entrar en raó i va córrer a buscar el goril·la. Com que el seu comportament amb ell i tots els altres animals va ser horrible, ell creia que es mereixien una disculpa.

En trobar el goril·la, va observar que estava molt trist i sol. Dins seu va sentir encara més culpa i més motius per demanar perdó. Sense dubtar ni un segon, va començar a sincerar-se i fent un esforç va dir:

—Goril·la Maguila, et volia dir que... Ho sento moltíssim, gràcies a tu he après que el més important és ajudar als altres igual que tu i empatitzar sense fer el que no t'agrada que et fassin a tu. Ho sento molt, sé que vaig tard, però vols que t'ajudi a buscar a la teva manada?

El goril·la, al veure que realment estava penedit, va ser llavors quan va decidir que podria donar-li una segona oportunitat i així li va contestar:

—Estàs perdonat, gràcies per oferir-me ajuda però ja he trobat a la meva manada, però si vols et puc ajudar a trobar la televisió.

El tigre content va respondre:

—Doncs moltes gràcies per fer-me entendre que si m'agrada que m'ajudin jo també he d'ajudar i ser amable.

I així ells dos van crear una amistat grandiosa i des d'aquell moment la selva va ser un lloc molt més dolç i tranquil on tots s'ajudaven mútuament.

Perquè igual que penses en tu has de pensar amb els altres.

Anguiles Boges